

Nieuw-Vlaams Magazine

december 2014

- Veroordeelden moeten pro-Deosysteem financieren
- Begroting in evenwicht en gezonde overheidsfinanciën blijven prioritair

Sarah Smeyers en Theo Francken:

Asiel & Migratie moet weer een positief verhaal worden

MAGAZINE VAN DE

NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN.

500 000

Een half miljoen euro: ziedaar het totale prijskaartje voor de twee vluchten met een Airbus van Defensie die het Belgische koningspaar, premier Di Rupo en enkele leden van zijn regering deze zomer naar het wereldkampioenschap voetbal in Brazilië brachten. Wraakroepend in tijden van besparingen, en dat vonden niet alleen de legerbonden. Ook N-VA-minister van Defensie Steven Vandeput wil het gebruik van legervliegtuigen voor vip-verplaatsingen zoveel mogelijk beperken.

Fa Quix (Fedustria)

@FaQuix op 1/12/2014

[Zogezegd opkomen voor koopkracht, en dan de bedrijven platleggen die voor die koopkracht zorgen #vakbondslogica](#)

Isabel Albers (De Tijd)

@italbers op 7/12/2014

[Besparen, index, barre economie? Frans-talige pers/oppositie dagenlang over #Jambongate, in Vlaanderen amper vermeld. Drôle de pays](#)

Nou moe

Door de stakingsactie in Brussel en Vlaams-Brabant geraakten heel wat werkwilgen op 8 december moeilijk op hun werk. “Natuurlijk, ze (sic) waren voldoende op de hoogte dat we hier vandaag gingen staan”, klonk het bij monde van een ACV-militant bij een wegblokkade (*VTM Journaal*, 8/12/2014). “Wij zetten gewoon door, los van of de mensen dat niet begrijpen. Maar dat maakt onze zaak niet. Wij proberen voor iedereen het goede te doen.” De vakbond anno 2014 dént niet alleen in uw plaats, ze beslist ook of u mag gaan werken. “Sommige mensen denken dat ze kost wat kost mogen gaan werken”, liet de verontwaardigde vakbondsmen nog optekenen.

“Het blijft een raadsel waarom we bij politieke misdrijven à la Dexia en de groenestroomcertificaten onbewogen blijven, maar wel de boel kort en klein slaan als een legitieme regeringsverklaring ons niet aanstaat. Niemand kwam op straat om de miljardenzwendel van Freya en Johan aan te klagen, maar men schreeuwt wel moord en brand als men een jaartje langer moet werken.”

Jeroen Denaeghel (hoofdredacteur), *P-Magazine* (27/11/2014)

Goed bezig

Iedere loontrekkende zal in 2015 meer geld op zijn loonbriefje zien staan. “Deze regering maakt dan ook een prioriteit van het verlagen van belastingen”, zegt minister van Financiën Van Overtveldt. De komende twee jaar trekt de regering liefst 2,7 miljard euro uit om de personenbelasting te verlagen. In eerste instantie door de forfaitaire aftrek voor beroepskosten te verhogen.

11

Ook door te sporten kunnen mensen competenties verwerken. Vlaams minister van Sport Philippe Muyters wil uitzoeken of deze kunnen worden gebruikt om aan een job te geraken.

12

Iedere crimineel of correctioneel veroordeelde moet voortaan 120 euro storten in een nieuw fonds voor de financiering van de rechtsbijstand. Met dat voorstel wil Kamerlid Sophie De Wit Justitie meer financiële ademruimte geven.

13

In de thuiszorg is de mantelzorger onmisbaar. Toch lijkt het soms alsof we het belang ervan snel vergeten. Vlaams Parlementslid Peter Persyn neemt de inzet van de mantelzorgers ter harte.

15

Alain Verspecht lijdt aan ALS: een zeldzame zenuwziekte waar nog geen remedie voor is gevonden. Als drijvende kracht achter de vzw 'Een hart voor ALS' zamelt hij al enkele jaren geld in voor wetenschappelijk onderzoek.

Alternatieven

De toestand is precair. We moeten 11 miljard euro saneren, het begrotingstekort flirt met de grens van drie procent van het bruto binnenlands product, de loonkostenhandicap groeit ieder jaar waardoor banen worden vernietigd. De private jobcreatie is nagenoeg stilgevallen en de werkloosheidsgraad stijgt. Dat is het resultaat van 25 jaar PS-beleid.

We moeten hervormen om de welvaart te verzekeren en de sociale zekerheid te redden. Anders dreigt een catastrofe. En ik begrijp dat de mensen ongerust zijn. Al worden ze ook bang gemaakt door vakbonden die er niet voor terugdeinzen om verkeerde informatie te verspreiden. Maar we moeten doorzetten. Het is onze enige optie.

Volgens de oppositie zijn er wel alternatieven: de belastingen verhogen, de overheidswerkstelling laten groeien en de schulden verder opstapelen. Dat is het Franse alternatief. Het gevolg daarvan: een falende economie, duizelingwekkende werkloosheidscijfers en een bevolking die verarmt terwijl het kapitaal wegvlucht.

Ambitie

Dat is niet de te volgen weg, tenzij de bestemming de afgrond is. Wij zijn geen sociaal-economische sadisten die het leuk vinden om mensen pijn te doen. Wij hebben een duidelijk doel: jobs creëren en de sociale zekerheid redden.

En daarvoor moeten we de schuldentrein stoppen en het overheidsbeslag afbouwen. De belastingdruk verlagen zodat er nieuwe jobs bijkomen. Werken weer lonend maken zodat mensen niet afhankelijk blijven van een uitkering. De pensioenen verhogen en de koopkracht versterken door een hoger nettoloon en lastenverlagingen. Dat is het beleid waar wij voor gaan.

Dat dit niet op algemeen applaus zal worden onthaald, dat besef ik. Maar als onze enige ambitie is om verworven rechten in stand te houden, dan plegen wij roofbouw op de volgende generaties. Ik weiger zo kortzichtig aan politiek te doen. Eén zin wil ik nooit aan mijn kinderen zeggen: "In mijn tijd hadden we het beter."

Aan het einde van dit jaar wil ik tot slot ook alle leden, militanten en sympathisanten een gezond en voorspoedig 2015 wensen. Uw inzet in 2014 was zeer groot. De kracht van verandering laat zich nu voelen op alle bestuursniveaus. Laat ons ook in dit nieuwe jaar de motor van vooruitgang zijn.

Bart De Wever
Algemeen voorzitter N-VA

Werkend leren: één statuut

In het Vlaams Parlement wees volksvertegenwoordiger Grete Remen op het belang van een eenduidig statuut voor de verschillende vormen van werkplekleren en alternerend leren en werken. Samen met de bevoegde minister van Onderwijs zal minister van Werk Philippe Muyters tegen volgend schooljaar werk maken van zo'n eengemaakt statuut.

“Het stelsel van alternerend leren en werken is onder meer gericht op leerplichtige jongeren die niet meer voltijds naar school gaan: zij volgen deeltijds onderwijs maar zijn ook al deeltijds actief op de werkvloer. Daar doen zij praktijkervaring op en worden voor die arbeid ook betaald. Die formule onderscheidt zich zo van het verplichte werkplekleren via stageplaatsen, dat onbezoldigd gebeurt in een groot aantal studierichtingen binnen het technisch en beroepsonderwijs”, verduidelijkt Remen.

Iedereen wint

Minstens 200 bedrijven engageerden zich al voor formules die leren en werken combineren. “Een aanbod waarop we zo snel mogelijk moeten ingaan,” vindt Remen, “want voor drie op de vijf werkgevers is werkervaring doorslaggevend bij de aanwerving. Zulke formules creëren een win-winsituatie voor de bedrijven, onderwijsinstellingen én leerlingen.”

Co-sourcing: sleutel tot moderne arbeidsmarkt

De Brugse treinbouwer Bombardier is geen onbekende bij het grote publiek. Omdat het bedrijf een tijdelijke terugval verwacht in de productie, wil het zijn werknemers aan de slag houden via ‘co-sourcing’. Vlaams Parlements lid Axel Ronse en minister van Werk Philippe Muyters zien alvast de voordelen van dat systeem.

Co-sourcing is een praktijk die bedrijven toelaat om hun werknemers tijdelijk flexibel in te zetten in een ander bedrijf. “Het bedrijf dat aan co-sourcing doet en waar dus werknemers vertrekken, kan flexibiliteit bieden. Het bedrijf dat ontvangt, kan een aantal knelpuntberoepen invullen”, vat Ronse de voordelen samen.

Leesbevordering

Ronse ziet co-sourcing als ‘de sleutel tot de poort van de arbeidsmarkt 2.0’ en vroeg minister Muyters hoe Vlaanderen het systeem kan ondersteunen. “In eerste instantie zijn het de private arbeidsbemiddelaars

Snoeien in de Senaat

De eerste weken van de hervormde Senaat verliepen eerder moeizaam. De zesde staatsvorming beperkte de rol van de Senaat maar liet de concrete invulling van haar werking over aan de nieuwe senatoren.

“Zowel over het aantal commissies en de parlementaire vergoedingen als over andere voordelen hebben we nog zwaar moeten onderhandelen”, vertelt Annick De Ridder, die de N-VA-fractie in de Senaat voorzigt. “Maar het resultaat mag er zijn: het aantal commissies is teruggebracht tot drie, er komen geen extra vergoedingen voor deelstaatsenatoren, en de vergoedingen voor extra bureautaken worden met liefst 75 procent verminderd. Ook in de computer-, kilometer-, post- en andere vergoedingen hebben we ijverig gesnoeid.”

Bevoegdheidsoverschrijdend

De nieuwe Senaat zal nog maar een beperkt aantal taken hebben. “De Senaat dient niet om zaken te behandelen die in andere parlementen al aan bod komen, maar moet zich toeleggen op onderwerpen die bevoegdheidsoverschrijdend zijn en een meerwaarde hebben”, zegt Karl Vanlouwe, deelstaatsenator en ondervoorzitter van de Senaat. “Zo kan de Senaat aanbevelingen doen over de gelijkheid van mannen en vrouwen. Of over een snellere, efficiëntere omzetting van Europese Richtlijnen in wetteksten.”

die samen met het bedrijf in actie moeten treden,” klonk het antwoord, “maar de VDAB kan zeker ook een rol spelen.” Die dienst bezit immers de databank met openstaande vacatures en kan die ontsluiten voor een bedrijf dat aan co-sourcing wil doen. De VDAB kan ook specifieke opleidingstrajecten voorzien.

De Lijn: mobiele app voor meer comfort

Dankzij een nieuwe mobiele toepassing van De Lijn kan je zélf zien wat de volgende haltes zijn die je bus of tram aandoet. En wanneer je dus precies op het belletje moet duwen om af te stappen. Zeker op een onbekende bus- of tramroute was dat in het verleden niet altijd eenvoudig. “Het succes van de nieuwe app bewijst dat dit de juiste weg is om het gebruiksgemak van de reiziger te verhogen”, zegt Vlaams Parlements lid Lies Jans.

Sinds De Lijn de app met halte aankondiging lanceerde, steeg het aantal downloads spectaculair. “In juni van dit jaar telden we een duizendtal downloads en in september klokten we af op al meer dan vijfduizend. Een stevige stijging dus”, aldus Jans.

De app in kwestie vertelt de gebruiker op bus of tram over hoeveel minuten hij zijn afstaphalte bereikt. De smartphonetoepassing toont de volgende haltes op de lijn, met de mogelijke verbindingen en de bijbehorende reistijd. Door het gebruik van de gps-positie is de informatie aangepast aan de reële reistijd.

Android in de maak

“Gezien het succes van de versie voor iPhone, wordt er een gelijkaardige app voor Android ontwikkeld. De Lijn bekijkt bovendien of ze de functionaliteit van die app kan integreren in de volgende generatie van haar algemene reisinfo-apps”, laat minister van Mobiliteit Ben Weyts weten.

Minder kleuters naar school

Het aantal kleuters dat niet is ingeschreven in een school is vorig schooljaar licht gestegen in vergelijking met de voorgaande jaren. Dat blijkt uit cijfers die Vlaams Parlements lid Vera Celis opvroeg bij de minister van Onderwijs.

In het schooljaar 2013-2014 was 98,4 procent van de Vlaamse kleuters ingeschreven in een school, terwijl dat percentage in het schooljaar 2012-2013 nog 98,7 procent bedroeg. Die lichte daling van de kleuterparticipatie heeft deels te maken met de nieuwe regels rond het huisonderwijs. Daardoor zijn kleuters die in een privéschool of thuis les volgen niet meer opgenomen in de lijst van ingeschreven kinderen.

Leer- en taalachterstand

In de steden zien we een gevoelig lager percentage ingeschreven kleuters dan op het platteland. Zo waren er in Antwerpen vorig jaar ruim 1355 kleuters - of zes procent - op een totaal van 22 568 kleuters niet ingeschreven in een school. Uit studies blijkt dat kinderen die weinig of zelfs niet naar de kleuterschool gaan, vaak met een grote leer- en taalachterstand in het eerste leerjaar starten. Voor de N-VA is het daarom cruciaal dat ouders verder intens worden geïnformeerd en gesensibiliseerd over het belang van kleuteronderwijs. Daarbij is een belangrijke rol weggelegd voor De Huizen van het Kind en Kind en Gezin.

Verjaringstermijn bij seksueel misbruik minderjarigen

Kamerlid Sophie De Wit: “Dit zijn we aan de slachtoffers verplicht.”

Sophie De Wit, Sarah Smeyers, Goedele Uyttersprot en Kristien Van Vaerenbergh sloegen in de Kamer de handen in elkaar om de verjaringstermijn bij seksueel misbruik van minderjarige personen te herbekijken.

Vandaag bedraagt de verjaringstermijn voor seksuele misdrijven vijf jaar. Voor feiten gepleegd op minderjarigen begint die termijn pas te lopen vanaf de leeftijd van achttien jaar en bedraagt hij vijftien jaar. Met hun voorstel tot wetswijziging willen de vier Kamerleden nu ook garanderen dat bij een voortgezet misbruik met meerdere inbreuken de verjaringstermijn pas ingaat vanaf de dag waarop het jongste slachtoffer de leeftijd van achttien jaar bereikt. Enige voorwaarde is dat tussen de verschillende misdrijven geen termijn verstrijkt die de verjaringstermijn overtreft.

Aanbeveling

Daarmee herneemt het voorstel een aanbeveling uit het verslag van de Bijzondere Kamercommissie Seksueel Misbruik, die in de nasleep van de affaire-Vangheluwe was opgericht. “Al te vaak worden commissies in het leven geroepen om te reageren op crisissituaties. En jammer genoeg blijven nog heel wat aanbevelingen van deze commissies zonder resultaat”, stelt Sophie De Wit vast. “Maar niets doen is geen optie, want elke dag vallen nieuwe slachtoffers van seksueel misbruik.”

Het asielbeleid moet realistisch, sociaal en r

Bij zijn hoorzitting in de Kamer stelde staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken zijn plannen voor de komende vijf jaar voor. Zijn beleidsplan steunt op drie pijlers: het asielbeleid moet realistisch en sociaal, eerlijk en rechtvaardig, en correct en duidelijk zijn. We strikten Theo Francken en N-VA-Kamerlid Sarah Smeyers voor een dubbelinterview.

Bent u ondertussen al wat gewoon aan uw nieuwe functie als staatssecretaris?

Theo Francken: “Het blijft wennen. Het is een heel andere setting dan het federaal parlement. Maar het is natuurlijk de

droom van iedere volksvertegenwoordiger om zijn stempel te kunnen drukken op het beleid. Asiel en migratie moet weer een positief verhaal worden. Ik ben zeer vereerd dat ik dit project mag trekken de komende regeerperiode.”

Een paar maanden geleden ontstond er heisa over een oud bericht op uw Facebookpagina waarin u verwijst naar een artikel uit *The Economist*. Trekt u echt de economische meerwaarde van migratie in twijfel?

Theo: “Nee, die uitspraak werd helemaal uit de context getrokken. Het omgekeerde is waar: ik wil net veel méér inzetten op economische en studentenmigratie. Als men de moeite had genomen om het artikel uit *The Economist* ook effectief te lezen, dan had men ook gezien dat het een ongelooflijk positief

rechtvaardig zijn

stuk is over de economische meerwaarde van migratie. Het spijt me wel dat ik in dat Facebookbericht bevolkingsgroepen bij naam heb genoemd, waardoor de echte boodschap verloren ging: migratie biedt naast uitdagingen vooral heel wat opportuniteiten. Migratie is er altijd geweest, zal er altijd zijn en kan dus ook een erg positief verhaal zijn.”

Sarah Smeyers: “Dat uitgangspunt was ook de rode draad doorheen *België, land zonder grens*, het boek dat Theo en

ik in 2011 samen hebben geschreven. Migratie is een onderdeel van onze maatschappij en het kan een positieve kracht zijn. Arbeids- en studiemigratie kunnen een grote aanwinst betekenen voor onze gemeenschap.

Uit cijfers van de OESO blijkt dat landen als België steeds meer hoogopgeleide migranten aantrekken. Het aantal migranten met een hoger diploma is tussen 2002 en 2012 met zowat 70 procent gestegen. Maar dat potentieel wordt nog onvoldoende aangeboord op de arbeidsmarkt. Bijna acht op de tien hoogopgeleide migranten hebben wel werk, maar ónder het eigen opleidingsniveau. Er is dus duidelijk nood aan een beter migratie- en vooral integratiebeleid.”

Werkgelegenheid behoort echter niet tot uw bevoegdheden, Theo.

Theo: “Dat klopt. Net daarom wil ik werk maken van meer samenwerking: zowel tussen de verschillende overheidsdiensten - Vlaams en federaal - als met de lokale besturen. Via verregaande samenwerking en vooral de uitwisseling van informatie kunnen we zeker efficiëntiewinsten boeken en kan het beleid er alleen maar op vooruitgaan. Concreet kunnen we er op die manier bijvoorbeeld voor gaan zorgen dat migranten een betere toegang krijgen tot de arbeidsmarkt.

Anderzijds kan het delen van informatie ons ook helpen in de strijd tegen radicalisering en terrorisme en kunnen we misbruiken van het socialezekerheidsstelsel sneller helpen opsporen. Er is ook meer samenwerking nodig binnen de Europese Unie. Ik blijf ijveren voor een gemeenschappelijk asielbeleid. Europa moet zijn gewicht bijvoorbeeld ook meer in de strijd gooien bij het afsluiten van terugnameakkoorden.”

Waar wilt u de komende jaren vooral het verschil maken?

Theo: “In de eerste plaats wil ik inzetten

op een realistisch en sociaal beleid voor asiel en migratie. Wie recht heeft op steun, die moeten we ook verder helpen. Het recht op asiel is een internationaal recht. Wanneer een vluchteling een gegronde vrees heeft voor vervolging, moet hij of zij op asiel kunnen rekenen. Maar het beleid moet wel eerlijk en rechtvaardig zijn. Misbruik wordt niet getolereerd.

Theo Francken: “Het is niet mijn bedoeling te verstrengen om te verstrengen. Maar mensen die misbruik maken van ons systeem moeten we uitsluiten.”

Het asiel- en migratiebeleid moet bovenal ook correct en vooral duidelijk zijn. Snelle en eenduidige procedures zorgen voor een transparant beleid. Zo weet ieder waar hij aan toe is. Genomen beslissingen, bijvoorbeeld, moeten worden uitgevoerd. Ook als ze negatief zijn. Een duidelijk beleid komt iedereen ten goede.”

Zal het inzetten op snelle procedures niet ten koste gaan van de kwaliteit?

Theo: “Helemaal niet. Het is niet mijn bedoeling te verstrengen om te verstrengen

gen. Maar mensen die misbruik maken van ons systeem moeten we uitsluiten. En we mogen geen onrealistische verwachtingen creëren. Wanneer een asielaanvraag ongegrond is, moet deze dus zo snel mogelijk worden afgehandeld.”

Sarah: “Regularisatie moet weer een uitzonderingsprocedure worden. Op zich kan het een nuttig instrument zijn, want in bepaalde situaties is het wenselijk en menselijk om mensen die hier al lang wonen toch verblijfsrecht toe te kennen. Maar de afgelopen jaren was regularisatie meer regel dan uitzondering geworden. Elk jaar werden er duizenden mensen individueel geregulariseerd, en om de zoveel tijd werden er grote collectieve regularisatieoperaties doorgevoerd.

Migratie biedt naast uitdagingen vooral heel wat opportuniteiten.

Deze regeerperiode komt er géén collectieve regularisatie. Daar is het regeerakkoord zeer duidelijk over. Er zal trouwens veel minder nood zijn aan regularisatie zodra we werk maken van snelle en efficiënte procedures en een correct terugkeerbeleid.”

Zitten er daarnaast nog maatregelen voor een efficiënter migratiebeleid in de pijplijn?

Theo: “Net zoals de ons omringende landen wil ik een rolrecht invoeren. Dat wil zeggen dat de aanvrager van een verblijfsvergunning een billijke vergoeding betaalt voor de aangeboden dienstverlening. Of dit gedifferentieerd dan wel uniform gebeurt, moet nog verder worden onderzocht. Maar in elk geval worden kwetsbare groepen, zoals slachtoffers van mensenhandel of niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, vrijgesteld van deze verplichting.

Sarah Smeyers: “Deze regeerperiode komt er géén collectieve regularisatie. Daar is het regeerakkoord zeer duidelijk over.”

Niet-begeleide minderjarigen verdienen daarenboven ook bijkomende bescherming. Het belang van het kind staat centraal. Daarom wil ik naast een uniforme registratie ook een bijzonder beschermingsstatuut voor die kwetsbare groep invoeren.”

Wat betekent een correct terugkeerbeleid voor u, Sarah?

Sarah: “Negatieve beslissingen moeten effectief leiden tot terugkeer. Vrijwillig als het kan, gedwongen als het moet. Dat is het sluitstuk van het beleid. Want als negatieve beslissingen zonder gevolg blijven, dan verdwijnt elke rechtszekerheid. Een humane aanpak staat natuurlijk wel centraal in het terugkeerbeleid. Daarom zal er meer aandacht worden besteed aan maatschappelijke en psychosociale begeleiding.”

Theo: “Er worden elk jaar 70 000 uitwijzingsbevelen verstrekt. Maar ik aanvaard niet dat er vorig jaar slechts 688 uitzettingen zijn geweest op een totaal van 13 000 vreemdelingen die uit de gevangenis zijn vrijgelaten. Er is dus marge. We gaan veel meer mensen effectief uitzetten en in dat kader wil ik prioriteit geven aan de illegale delinquenten en (ex-)gedetineerden. Die groep van mensen brengt onze open-

bare orde en de nationale veiligheid immers in het gedrang. Ze tasten ons stedelijk weefsel aan en bezorgen alle vreemdelingen een negatief imago.”

Met de opkomst van Islamitische Staat (IS) zal ook de strijd tegen het internationale terrorisme en het gewelddadige jihadisme verder moeten worden opgevoerd. Hoe zal u daar vanuit uw bevoegdheden toe bijdragen?

Theo: “Allereerst moet de deelname aan een gewapend conflict in bepaalde gebieden zoveel mogelijk worden tegengegaan. En dan heb ik het zowel over het afreizen naar en het verblijven in die regio's als over de terugkeer. Via het asiel- en migratiebeleid kan ik bijvoorbeeld personen die niet de Belgische nationaliteit hebben tijdelijk of definitief de toegang tot ons grondgebied ontfagen.

Een duidelijk beleid komt iedereen ten goede.

Daarnaast kan de status van vluchteling of de verblijfsvergunning voor niet-Belgen worden ingetrokken wanneer er

duidelijke indicaties zijn dat de persoon in kwestie betrokken is bij terrorisme en gewelddadig jihadisme.”

Wat beschouwt u zelf als de grootste uitdaging?

Theo: “De opmaak van een Migratiewet-

boek! Hoewel de huidige vreemdelingenwet relatief recent is, is ze door de jaren heen uitgegroeid tot een kluit van amendementen, aanvullende wetgeving en beleidspraktijken waar een kat haar jongen niet meer in terugvindt. Ik wil weer orde scheppen in die chaos.

Begin 2015 start ik met een werkgroep die de huidige wetgeving rond asiel en migratie zal ordenen in een transparant Migratiewetboek. Die opdracht hoop ik tegen het einde van mijn regeerperiode te kunnen afronden.”

Theo Francken: “Hervestiging is een instrument om kwetsbare vluchtelingen te beschermen”

In 2015 zullen driehonderd kwetsbare vluchtelingen, onder wie 225 Syriërs, zich kunnen hervestigen in België. Daarmee verdubbelt staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken eenmalig het voorziene quotum.

Francken vindt het belangrijk dat het hervestigingsbeleid van de vorige regering wordt voortgezet. “Ik sta voor een correct en rechtvaardig asielsebeleid. Mensen die in aanmerking komen voor hervestiging, hebben onze bescherming hard nodig omdat zij zich in een bijzonder kwetsbare positie bevinden.” Het gaat om vluchtelingen die tijdelijk onderdak hebben gevonden in een ander land en uiteindelijk worden hervestigd in België, waar ze permanente bescherming kunnen krijgen.

Uit hun eigen land zijn ze gevlucht uit vrees voor vervolging omwille van hun religieuze overtuiging, hun etnische afstamming of een burgeroorlog, zonder enig perspectief op duurzame terugkeer naar hun woonplaats. “Hervestiging is een instrument om die vluchtelingen te beschermen”, verduidelijkt Francken.

Internationale vraag

De aangekondigde verdubbeling kadert in een dringende oproep van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties (UNHCR) aan de Westerse landen om meer plaatsen tot hervestiging aan te bieden. Gelet op de intensiteit van het conflict in Syrië en Irak en de toene-

mende vluchtelingenstroom uit beide landen, zijn 225 van de 300 voorziene opvangplaatsen voorbehouden voor Syriërs. Daarbij zal extra aandacht uitgaan naar religieuze en etnische minderheden.

Integratie- en inburgeringstraject

Het Commissariaat voor de Vluchtelingen en Staatlozen staat in voor de screening van de vluchtelingen. Na hun aankomst verblijven ze ongeveer zes weken in een collectief opvangcentrum van Fedasil. Daar

Mensen die in aanmerking komen voor hervestiging, hebben onze bescherming hard nodig.

Dit jaar waren er 100 hervestigingsplaatsen voorzien. Begin december kwam er in dat kader een groep van 22 Syrische vluchtelingen aan op de luchthaven van Zaventem. Het ging om een eerste deel van een groep van 75 vluchtelingen die in Turkije verbleven en op de vlucht waren voor het oorlogsgeweld. Sinds het begin van het conflict in maart 2011 heeft ons land al aan meer dan 4 000 Syriërs bescherming of verblijf geboden via het vluchtelingenstatuut, via subsidiaire bescherming of gezinshereniging.

worden ze voorbereid op hun zelfstandig leven in België. Nadien gaan ze naar een gemeente in een individuele opvangplaats van het OCMW. “Daar worden ze verder begeleid om hun integratie zo vlot mogelijk te laten verlopen. Zo krijgen ze psychologische begeleiding en worden ze geactiveerd op de arbeidsmarkt”, besluit Theo Francken.

Meer achtergrondinformatie over hervestiging: www.hervestiging.be

Van winteropvang naar integratie in de samenleving

De winteropvang voor daklozen is in eerste instantie de verantwoordelijkheid van lokale overheden. Maar als de lokale inspanningen maximaal zijn benut, treedt de federale overheid op. Staatssecretaris voor Armoedebestrijding Elke Sleurs trok daarvoor 1 250 000 euro uit. Het Winterplan trad op 1 december in werking.

Op veel plaatsen in het land kunnen daklozen het hele jaar door aankloppen dankzij de inzet en de steun van lokale besturen, organisaties en vrijwilligers en met hulp van de regio's. Daklozen kunnen er terecht voor overnachtingen, een maaltijd en sociale en medische begeleiding. Maar bij vrieskou stelt men een acute verhoging vast van het aantal mensen dat een warme slaapplek zoekt. Deze winteropvang van daklozen blijft in de eerste plaats een lokale bevoegdheid. Vooral in Antwerpen maakt men daar dit jaar werk van (zie kaderstukje).

Duurzame oplossingen

Om de winteropvang te ondersteunen geeft staatssecretaris Elke Sleurs aan elk van de vijf grote steden - Antwerpen, Gent, Luik, Charleroi en Brussel - een subsidie van 50 000 euro. Brussel kent een specifieke problematiek. Het aantal daklozen stijgt er exponentieel. Waren er vijf jaar geleden

's winters 600 opvangplaatsen nodig, dan waren dat er vorige winter al meer dan 1 000. Sinds de ernstige opvangproblemen tijdens de winter van 2010-2011 komt de federale overheid structureel tussen met de financiering van 350 winteropvangplaatsen. Voor deze winter zijn 1 241 opvangplaatsen voor daklozen voorzien. 400 daarvan, in een gebouw vlakbij het Brusselse Noordstation, vallen onder de verantwoordelijkheid van staatssecretaris Elke Sleurs.

"Ik blijf het een hoogst onprettige gedachte vinden dat mensen in penibele omstandigheden moeten overleven", zegt Elke Sleurs. "Winteropvang is de facto slechts een tijdelijke maatregel. Als staatssecretaris voor Armoedebestrijding wil ik vooral inzetten op duurzame oplossingen, zoals het *Housing First*-project dat de nodige psychosociale en medische begeleiding voorziet en naar een stabiele woonsituatie en een herintegratie in onze samenleving moet leiden."

Hulp bieden, is ook verantwoordelijkheid vragen

Antwerpse opvang is een voorbeeld

De Antwerpse winterwerking daklozenopvang mag een voorbeeld heten voor grotere steden. De stad garandeert iedereen een dak boven het hoofd en gaat zelf actief op zoek naar daklozen die de weg naar de winteropvang niet vinden.

Dag- en nachtopvang in verschillende delen van de stad zorgen ervoor dat op ieder tijdstip van de dag mensen in een verwarmd lokaal terecht kunnen voor een maaltijd en activiteiten. Gezinnen met kinderen krijgen studio's ter beschikking waar ze de hele winter kunnen verblijven. Dit jaar breidde N-VA-schepen Fons Duchateau de winterwerking uit met een ziekenboek voor daklozen die op krachten moeten komen. Zij kunnen rekenen op medische begeleiding.

"Maar hulp bieden, is ook verantwoordelijkheid vragen", stelt Duchateau. "In dit geval vraagt Antwerpen mensen om zich te laten helpen. We helpen bij administratief werk of verwijzen door naar afkickcentra indien nodig. Noord-Afrikaanse en Oost-Europese daklozen worden via hulporganisaties als SHIP en BARKA geholpen bij een vrijwillige terugkeer naar hun land van herkomst. Hierdoor daalt de overlast in de stad en bieden we mensen nieuwe kansen."

Staatssecretaris voor Armoedebestrijding Elke Sleurs: "Winteropvang is de facto slechts een tijdelijke maatregel."

Sport als opstapje naar werk

Sporten is zoveel meer dan bewegen alleen. Tijdens het sporten leer je in een team functioneren, je rug rechten na verlies, omgaan met winst, het woord voeren, een ander laten scoren. Vlaams minister van Sport Philippe Muyters wil uitzoeken of deze competenties kunnen worden gebruikt om aan een job te geraken.

“Ik ben ervan overtuigd dat we iemands kennis en capaciteiten nog te vaak uitsluitend beoordelen op grond van diploma en cv”, steekt de minister van wal. “Een diploma is uiteraard belangrijk en het is vaak de opstap naar een job. Maar het is en blijft een momentopname. Bovendien is niet iedereen er goed in om dingen klassikaal te leren. Competenties die je opdoet in vakantiejobs, in de jeugdbeweging of in studentenclubs zijn even belangrijk en kunnen een verschil maken in je (zoektocht naar een) job.”

Kansen creëren

Ook door te sporten kunnen mensen competenties verwerven die in alle domeinen van het leven van belang kunnen zijn. Leren winnen en verliezen, op tijd komen, omgaan met gezag, samenspelen, anderen laten scoren, motiveren ... Stuk voor stuk vaardigheden die ook voor je job heel nuttig kunnen zijn, maar die niet meteen worden meegenomen in beoordelingen of op cv's.

Minister Muyters: “Een aanwerving of beoordeling op basis van competentie en talent is natuurlijk een stuk subjectiever. De HR-verantwoor-

delijke stelt zich daardoor ook kwetsbaarder op. Het blijft een risico, want in geval van mislukking is er geen objectieve basis waarnaar je kan verwijzen. Maar meestal zal de investering het waard zijn, want je creëert wel kansen zodat talenten zichtbaar worden en zich kunnen ontplooiën.”

Discipline en doorzettingsvermogen

De Vlaamse Regering wil de rol van

sport in de competentieontwikkeling en trajecten naar werk uitdiepen, zeker voor jonge (laaggeschoolde) werkzoekenden. Sommige mensen hebben alleen al aan de structuur die sport hen geeft genoeg: dat ze op woensdag om 18 uur op de training moeten zijn en zaterdag op de match, bijvoorbeeld. Zijn ze te laat, zitten ze op de bank. Op die manier ontwikkelen ze discipline en doorzettingsvermogen.

“Het succes van sport in zo'n traject naar werk hangt natuurlijk sterk af van de context waarin je sport. Allereerst ben ik ervan overtuigd dat we niemand moeten verplichten: wie tegen zijn zin gaat sporten, zal er ook

geen competenties op-rapen”, aldus de minister. “Het is dus logisch dat we een proefproject opstarten met jongeren die al interesse hebben in sporten. Daarnaast zijn sportclubs de ideale partner om samen met de VDAB uit te zoeken hoe sporten een meerwaarde kan zijn in een traject naar werk. Want het gaat hier niet om vrijblijvend wat gaan lopen, integendeel. De werkzoekende moet terecht komen in een professionele omgeving met een kwaliteitsvolle werking en een goede begeleiding. Als aan die voorwaarden is voldaan, ben ik er zeker van dat sporten kan helpen om iemands kansen te vergroten op de arbeidsmarkt.”

Minister Philippe Muyters: “Sportclubs zijn de ideale partner om samen met de VDAB uit te zoeken hoe sporten een meerwaarde kan zijn in een traject naar werk.”

Tweedelijnsbijstand hervormen om kosten pro-Deoadvocaten te drukken

Iedere crimineel of correctioneel veroordeelde moet voortaan 120 euro storten in een nieuw fonds voor de financiering van de rechtsbijstand. Met dat fonds kan Justitie de advocaten vergoeden die prestaties leveren in het kader van de juridische tweedelijnsbijstand, het vroegere pro-Deosysteem.

Iedereen die voor assisen of de correctionele rechtbank moet verschijnen, kan een beroep doen op een advocaat voor advies of bijstand. Ook wie onvermogen is of een beperkt inkomen heeft. Afhankelijk van het inkomen is die bijstand voor de bijstandsvrager geheel of gedeeltelijk kosteloos. De overheid betaalt dan de advocaat. Op dit moment gebeurt dat op basis van een puntensysteem. Elke procedure is een aantal punten waard en elk punt heeft een vaste waarde (ongeveer 23,50 euro), die jaarlijks wijzigt.

Kosten verdrievoudigd

“Maar die kosten swingen de pan uit,” zegt Kamerlid Sophie De Wit, “zeker sinds het Salduz-arrest. Dat bepaalt dat een verdachte nog voor het eerste politieverhoor recht heeft op rechtsbijstand. De kostprijs voor de juridische tweedelijnsbijstand is de voorbije 15 jaar verdrievoudigd, naar zo’n 80 miljoen euro per jaar. Voor de regering is

het steeds moeilijker om al die advocaten te betalen die onvermogenen kosteloos bijstaan.”

Een vierde van het budget, circa 17 miljoen euro, gaat naar advocaten die asielzoekers, illegalen en andere vreemdelingen kosteloos bijstand verlenen. Voor een naturalisatieverzoek krijgt een advocaat meer dan 250 euro, terwijl dat vaak niet meer dan knip- en plakwerk is. Zelfs voor een onontvankelijk beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verdient een advocaat 15 punten of 360 euro. Doordat vreemdelingen of asielzoekers makkelijk toegang hebben tot een ‘gratis’ advocaat en advocaten voor die pro-Deozaken een flink aantal punten krijgen, moest het budget jaar na jaar worden opgetrokken.

Hervorming noodzakelijk

Voor de financiering van de tweedelijnsbijstand zal het nieuwe fonds alleen

niet volstaan. Om het systeem betaalbaar te houden, moet het worden hervormd. Al tijdens de vorige legislatuur diende Kamerlid Sarah Smeyers daartoe een wetsvoorstel in. “Een werklasmeting moet objectief vastleggen hoeveel tijd een advocaat besteedt aan een bepaald soort zaak. Moet eenzelfde prestatie altijd evenveel punten krijgen, of heeft een advocaat die steeds dezelfde procedures voert minder werklasmetering dan in het begin?” vroeg zij zich af. “Het zou wel eens kunnen dat een naturalisatieverzoek geen 250 euro waard is en een complexe echtscheidingszaak beter mag worden vergoed.”

In afwachting van zo’n grondige hervorming kan het nieuwe fonds dat Sophie De Wit wil oprichten alvast de financiering van het systeem versterken. Op dit ogenblik betalen veroordeelden al 150 euro in een Fonds voor Hulp aan Slachtoffers. De Wit wil dat ook zo houden. “Als een veroordeelde maar weinig geld heeft, dan moeten eerst de gerechtskosten worden betaald, vervolgens de som voor het Fonds voor Hulp aan Slachtoffers en pas daarna de som voor het Fonds voor Tweedelijnsbijstand.”

Mantelzorgers moeten we koesteren

Er bestaat in Vlaanderen al langer een breed maatschappelijk draagvlak om zieken, ouderen en mensen met een beperking thuis te verzorgen, eerder dan automatisch voor een instelling te kiezen.

“In de thuiszorg is de mantelzorg gewoonweg onmisbaar”, weet Vlaams Parlementslid Peter Persyn. “De mantelzorg staat voor korte of voor lange tijd in voor de ‘informele’ zorg voor een directe naaste. Dat kan een partner, een familielid, een buur of kennis zijn.”

Mantelzorg doet men op basis van vrijwilligheid. De prestaties worden niet bezoldigd. In Vlaanderen alleen zijn er naar schatting 600 000 mantelzorgers. Eén op de tien Vlamingen zet zich op deze manier dus in voor een naaste. Mantelzorg vertegenwoordigt 80 procent van de thuiszorg. De overige 20 procent wordt verstrekt door beroepskrachten.

“Toch lijkt het soms alsof we het belang van de mantelzorg snel vergeten”, betreurt Persyn. “Uit een recente Europese studie blijkt dat in dit land meer dan één op de vier mantelzorgers mentaal of lichamelijk wordt overbelast terwijl ze voor een zwaar zieke naaste zorgen. Daardoor worden de mantelzorgers zelf vaker ziek, lopen ze meer risico om hun werk te verliezen en lopen ze een groter

risico om vroeger te overlijden.” Dat geldt zeker voor de zogenaamde ‘sandwichgeneratie’: de generatie die zorgt voor ouder wordende ouders, die vaak zelf nog beroepsactief is en tegelijk ook bijspringt voor eigen kinderen en kleinkinderen. Vaak gaat het om vrouwen.

“Er zijn gelukkig wel stappen in de goede richting”, zegt Persyn. “Sinds eind jaren 90 worden verenigingen voor mantelzorgers erkend. Deze verenigingen ondersteunen gebruikers en mantelzorgers met informatie, documentatie en doorverwijzing. Ze organiseren activiteiten zodat mantelzorgers hun verhaal bij elkaar kwijt kunnen en ervaringen uitwisselen. De laatste jaren zien ook tal van initiatieven voor zogenaamde ‘respijtzorg’ het licht: initiatieven die mogelijk maken dat mantelzorgers eventjes op adem kunnen komen terwijl er goed voor hun naaste wordt gezorgd in centra voor dagverzorging en dagopvang, centra voor kortverblijf of door oppashulp. Er is ook de Vlaamse zorgpremie die niet-medische kosten voor langdurig zieken terugbetaalt en in vele gemeenten

wordt een mantelzorgpremie toegekend.”

Desondanks krijgen vele mantelzorgers het moeilijk en overschrijden ze uiteindelijk hun eigen grenzen. “Er is dringend nood aan meer ondersteuning. Het gaat daarbij niet in de eerste plaats om financiële steun, maar vooral om meer begeleiding, ondersteuning en erkenning van de mantelzorgers”, aldus Persyn. “Daarnaast moet ook het reeds bestaande aanbod beter in kaart worden gebracht.”

De nieuwe Vlaamse Regering maakt bovendien extra middelen vrij voor thuiszorg en mantelzorg. Naast de verhoging van het budget voor de gezinszorg, gaat het over de zogenaamde ‘persoonsvolgende financiering’ (PVF) waarvoor N-VA-parlementsliden Helga Stevens en Lies Jans in de vorige legislatuur ijverden en waarmee personen met een beperking de regie van hun leven zelf in handen kunnen nemen of houden. En tot slot is er de nieuwe Vlaamse Sociale Bescherming (VSB). Die zal op termijn als een echte sociale verzekering fungeren en de rechten van mantelzorgers vrijwaren, bijvoorbeeld via de opbouw of minstens het behoud van hun rechten op pensioen en op een afdoende ziekteverzekering.

Geert Laporte

Geert Laporte is sinds 2011 actief in het afdelingsbestuur van N-VA Tremelo. Bij de lokale verkiezingen in 2012 kon de partij vijf zetels in de gemeenteraad van Tremelo veroveren. Maar dat was jammer genoeg niet voldoende om in te breken in de bestuursmeerderheid.

Geert is als geëngageerde inwoner altijd al actief geweest in verschillende raden en verenigingen in Tremelo. “Daar moest ik met lede ogen aanzien hoe de klassieke machtspartijen hun positie gebruikten om hun achterban te bevoordelen op allerlei manieren”, geeft Geert aan. Hij besloot daarom niet langer aan de kant te blijven staan en zélf de politieke arena te betreden. “Als voorzitter van N-VA Tremelo vind ik het uitwerken van een visie voor onze gemeente, plannen durven maken op lange termijn en het opbouwen van dossierkennis het allerbelangrijkste. En ik sta erop om zo vaak als mogelijk aanwezig te zijn op lokale activiteiten. Ook al zitten we in de oppositie, door te praten met de inwoners en door rechtlijnig oppositie te voeren,

neemt ons ledenaantal nog steeds gestaag toe.”

Zoals in tal van andere gemeenten heeft ook de afdeling in Tremelo een actie voor *Music for Life* op poten gezet. “Op 19 december stonden onze bestuursploeg en een groot aantal sympathisanten op de kerstmarkt van de gemeente. Vorig jaar hadden we heel wat bekijks met onze levende kerststal. Dit jaar zetten we alles op alles om N-VA-thermosbekers, gevuld met gele soep en zwarte letters, te verkopen. Op deze manier steunen we de MS-Liga Vlaanderen.”

Ook de bovenlokale werking van de partij interesseert hem zeer. Geert volgt zowel de nationale als regionale acti-

viteiten nauwgezet op, en recent werd hij verkozen als partijraadslid.

“Als vrijwilliger van de partij wil ik meebouwen aan een Vlaanderen waarin de toekomst van mijn kinderen en kleinkinderen wordt veiliggesteld. Zowel lokaal als nationaal moeten we ingrijpen om ervoor te zorgen dat zij niet de dupe worden van de torenhoge staatsschuld”, verklaart Geert zijn inzet.

Geert werkt als bediende bij de NMBS, waar het hem niet steeds in dank wordt afgenomen dat hij zich als N-VA'er heeft ge-out. In zijn vrije tijd is hij eveneens voorzitter van het oudercomité van de basisschool van zijn twee dochters en zetelt hij in de verkeersadviesraad. Ondanks zijn drukke agenda heeft hij nog voldoende tijd voor zijn hobby's (voetbal en skiën) en zijn gezin. “Ik klop lange dagen en volg een zeer strakke planning. Gelukkig steunt mijn vriendin Mieke me in al mijn engagementen!”

Lid van de N-VA: sinds 2011

Levensmotto: Waar een wil is, is een weg

Grootste voorbeeld: pater Damiaan

Favoriete denker: Etienne Vermeersch

Favoriet tv-programma: ‘Allo ‘Allo!

Laatste boek: Een zuil van zelfbediening (Peter Dedecker)

Alain Verspecht: “De strijd tegen ALS vergt blijvende aandacht en inzet”

In 2006 stelde men bij Alain Verspecht de eerste symptomen vast van ALS of Amyotrofe Laterale Sclerose: een zeldzame zenuwziekte waar na tientallen jaren onderzoek nog geen remedie voor is gevonden. De ondernemer in Alain bleef echter niet bij de pakken zitten. Als drijvende kracht achter de vzw ‘Een hart voor ALS’ zamelt hij al enkele jaren geld in voor wetenschappelijk onderzoek.

Het onderzoek naar de oorzaak en behandeling van weesziekten zoals ALS, die minder dan 50 op de 100 000 mensen treffen, verloopt uiterst moeizaam. Wat is de stand van zaken?

“Vandaag zijn er nog zo goed als geen duidelijke, bruikbare inzichten in het ontstaan van ALS. En er bestaat ook geen echte behandelingsmethode. Er is enkel het geneesmiddel Riluzol (merknaam Rilutek), dat de levensverwachting van de patiënt in het beste geval met een drietal maanden verlengt. Op technologisch vlak is er wel al de nodige vooruitgang geboekt, met de ontwikkeling van beademingstoestellen, spraakcomputers, robotgestuurde assistentie, en zo meer. Intussen gaat het onderzoek wel verder. Zo gaat men na of verworven inzichten in de erfelijke vorm van ALS ook toepasbaar zijn op de sporadische vorm, waar negen op de tien patiënten aan lijden. Er lopen proeven op basis van stamceltherapie, er gebeurt onderzoek naar de invloed van de combinatie van bepaalde omgevingsfactoren en lichaamseigen kenmerken, enzovoort. Vandaag is er zelfs een groot-

scheeps DNA-onderzoek aan de gang, dat hopelijk tot toepasbare kennis zal leiden.”

Hoe evolueren de bewustmaking en de fondsenwerving voor ALS?

“Om ALS beter bekend te maken bij het grote publiek was de Ice Bucket Challenge, waarbij mensen elkaar uitdaagden om een emmer ijswater over het hoofd te gieten of een donatie te doen ten voordele van ALS-patiënten, een welkom geschenk. Al schoot de hype toch vrij snel zijn doel voorbij. Jammer genoeg worden er nog steeds veel te weinig middelen vrijgemaakt om een ziekte met zo’n persoonlijke, familiale en sociale impact een halt toe te roepen. En precies uit die frustratie is onze vzw gegroeid. Door te in-

vesteren in wetenschappelijk onderzoek pak je niet alleen het probleem bij de bron aan, het is volgens ons ook een investering die economisch perfect te verantwoorden valt. Door initieel een veelvoud van de huidige middelen ter beschikking te stellen, stijgt weliswaar de kost op korte termijn. Maar daartegenover staat dat de langetermijnkost voor de maatschappij drastisch zal dalen, eens er een behandelingsmethode wordt gevonden.”

Waar gaan de middelen die jullie verzamelen concreet heen?

“Die gaan rechtstreeks naar ons ‘Hart voor ALS’-fonds in de schoot van de KU Leuven. Samen met professor Wim Robberecht, een wereldautoriteit op het vlak van ALS-onderzoek, hebben wij een drietal concrete projecten gedefinieerd. En we zijn bijzonder trots dat een beloftevolle jonge onderzoeker vandaag al exclusief op één daarvan kan werken.”

Ook u kan ‘Een hart voor ALS’ steunen. Surf naar www.eenhartvoorals.be

Alain Verspecht: “Investeren in ALS-onderzoek is economisch perfect te verantwoorden.”

Koers houden, regeerakkoord uitvoeren

De Standaard kopte 'België ontkomt voorlopig aan Europese straf', De Tijd had het over een 'Europees knipperlicht voor Belgische begroting' en De Morgen meldde 'Belgische begroting krijgt ultimatum tot maart 2015'. Wat zegt Europa nu eigenlijk, en wat zijn daarvan de gevolgen? Want een begroting in evenwicht en gezonde overheidsfinanciën zijn een prioriteit voor de N-VA.

Sinds 2008 leidt de economische crisis tot een sterke toename van de werkloosheid en het aantal faillissementen. Die crisis werd mede veroorzaakt door onevenwichten in de economische ontwikkelingen én door problemen met de overheidsfinanciën van de lidstaten van de eurozone. Een en ander leidde tot het besef dat er dringend nood was aan een betere coördinatie om het economische beleid van de eurolanden op elkaar af te stemmen.

waarin de Europese Commissie de begroting - inclusief het fiscale en het structurele hervormingsbeleid - van de Europese lidstaten opvolgt, controleert en indien nodig bijstuurt. In de aanloop daarvan moeten de lidstaten uiterlijk op 15 oktober van elk jaar een ontwerp-begrotingsplan indienen bij de Europese Commissie. Eind november, wanneer de Commissie haar beoordeling van die begrotingsplannen bekendmaakt, begint het semester dan echt te lopen.

trast met wat de Europese regels voorschrijven: de schuldgraad mag namelijk niet meer dan 60 procent bedragen, en landen die daar boven zitten moeten hun schuld voldoende snel afbouwen.

Solide en structurele maatregelen

Waarom heeft de EU België dan toch geen sancties opgelegd of bijkomende maatregelen gevraagd? Omdat het kabinet van de minister van Financiën de voorbije periode fors heeft geïnvesteerd in contacten met de Europese Commissie. Daardoor kon het extra

“ *De structurele maatregelen en de bijhorende budgettaire inspanningen van de nieuwe regering kunnen zonder meer rekenen op de goedkeuring van de Europese Commissie.* ”

toelichting geven bij het nieuwe regeerakkoord. De voorgestelde structurele maatregelen en de bijhorende budgettaire inspanningen die de nieuwe regering zal doen, kunnen zonder meer op de goedkeuring van de Europese Commissie rekenen. Europa legt steeds meer de nadruk op structurele maatregelen en kan dus minder worden overtuigd door eenmalige maatregelen die op lange termijn geen effect hebben. En dat is precies de lijn van de nieuwe federale regering: geen eenmalige maatregelen meer om de begroting op te smukken, maar solide structurele maatregelen om de overheidsfinanciën gezond te maken.

De historisch opgebouwde overheids-schuld zal uiteraard niet van vandaag op morgen kunnen worden weggevoerd. Het wordt een werk van lange adem. Het rapport van de Europese Commissie is een zoveelste aansporing om koers te houden en het regeerakkoord onverkort uit te voeren.

Het structurele saldo van de eurozonelanden

in % van het bbp. Vooruitzichten 2015

	2014	2015	
SLOWAKIJE	-2,1	-1,3	+0,80
IERLAND	-3,8	-3,3	+0,50
BELGIË	-2,6	-2,2	+0,45
SLOVENIË	-2,5	-2,2	+0,30
LITOUWEN	-1,8	-1,6	+0,20
ESTLAND	-0,8	-0,7	+0,10
ITALIË	-0,9	-0,8	+0,10
OOSTENRIJK	-1,1	-1,0	+0,10
FRANKRIJK	-3,0	-2,9	+0,10
FINLAND	-1,1	-1,1	+0,00
DUITSLAND	0,7	0,6	-0,10
LETLAND	-1,5	-1,6	-0,10
SPANJE	-2,2	-2,3	-0,10
MALTA	-2,7	-2,9	-0,20
NEDERLAND	-0,5	-0,8	-0,30
PORTUGAL	-1,3	-1,7	-0,40
GRIEKENLAND	2,0	1,6	-0,40
CYPRUS	-0,8	-1,3	-0,50
LUXEMBURG	1,1	0,4	-0,70
GEMIDDELD EUROZONE	-1,8	-1,7	+0,10

Bron: 'Autumn Forecast' van de Europese Commissie, gepubliceerd op 4 november 2014

België heeft op twee landen na de beste vooruitzichten van de hele eurozone.

Europees semester

In 2010 werd daarom besloten om het zogenaamde 'Europees semester' in te voeren. Dat is de jaarlijkse cyclus

momenteel liefst 105 procent van het bruto binnenlands product (bbp). Bij ongewijzigd beleid dreigt de schuld op te lopen tot 107 procent. Een schril con-

Vlaanderen leeft van de export

De eerste economische missie van Geert Bourgeois in het buitenland zit erop. Niet toevallig ging die naar Singapore: een stadsstaat die gekend is om haar hoogtechnologische industrie. Singapore is bovendien de toegangspoort tot het Verre Oosten.

Voor Bourgeois is de missie alvast een succes: “We hebben de 74 meereizende bedrijven de nodige contacten en ondersteuning aangeboden. Er waren ongeveer 350 klantencontacten tijdens de missie. En we hebben onze Vlaamse troeven kunnen uitspelen in het buitenland.”

Vlaamse bevoegdheid

Volgens de minister-president, die ook bevoegd is voor buitenlands beleid, is internationale handel cruciaal voor Vlaanderen. “Vlaanderen leeft van de export. We zijn de veertiende grootste exporteur ter wereld. Als de Vlaamse Regering energie steekt in de promotie van onze export en het aantrekken van buitenlandse investeringen, dan gaat dat niet over onze handelsbalans op zich. Het gaat in de eerste plaats om jobs: onze export is de motor van onze welvaart en ons welzijn. Daarom moeten wij onze bedrijven in het buitenland op de kaart zetten. Ook buitenlandse investeerders zorgen voor bijna de helft van de jobs in Vlaanderen.”

Vlaanderen heeft de bevoegdheid en middelen daarvoor zelf in handen. “Dat is ook logisch, aangezien 83 procent van de Belgische export uit Vlaanderen komt. Sinds we die bevoegdheid in eigen handen hebben, is dat aandeel alleen nog maar gestegen. Onze bedrijven kunnen daarbij rekenen op Flanders Investment & Trade (FIT). Ons handels- en investeringsagentschap heeft 77 eigen kantoren en antennes in het buitenland. Door een

samenwerkingsovereenkomst met de andere regio's komen daar nog eens 25 aanspreekpunten bij. In totaal dus 102 posten. Met een klein korps van handelsattachés kunnen we zo een groot deel van de wereld bereiken. Onze medewerkers in het buitenland treden klantgericht op en zijn experts in hun materie. In Singapore hebben we bijvoorbeeld een technologie-

ten kan kopen.” Onze bedrijven hebben ook te maken met de gevolgen van de crisis in Oost-Europa en de Russische sancties. “Daarom moet Vlaanderen steeds opnieuw op zoek naar nieuwe afzetmarkten voor zowel traditionele als innovatieve producten. Mede dankzij de inspanningen van FIT kan Vlaams fruit, dat niet meer op de Russische markt kan worden verkocht, nu doordringen op de Indische markt. Daarnaast werken we ook nauw samen met Nederland. Volgend jaar organiseren we opnieuw een gezamenlijke handelsmissie Nederland-Vlaanderen.”

Geert Bourgeois op handelsmissie in Singapore: “Het gaat in de eerste plaats om jobs. Onze export is de motor van onze welvaart en ons welzijn.”

attaché die zich focust op samenwerking tussen innovatieve bedrijven én universiteiten in Vlaanderen en Singapore.”

Nieuwe exportmarkten

Toch mogen we niet zelfgenoegzaam zijn, vindt Bourgeois. “We moeten blijven inzetten op onze export. Zeker in de groei landen moeten we onze aanwezigheid nog versterken. In landen zoals Mexico, Indonesië, Nigeria en Turkije (de MINT-landen) komt een middenklasse op die Vlaamse produc-

De volgende economische missie is gepland voor maart 2015 en die gaat naar Qatar en de Verenigde Arabische Emiraten. “Naast deze grote economische missies organiseert FIT jaarlijks ongeveer 25 kleinere missies, 80 beursdeelnames en een tiental seminars. Alles bij elkaar goed voor na genoeg vijfduizend klantencontacten per jaar. Zo krijgen niet alleen de grote bedrijven maar ook onze KMO's ondersteuning voor hun activiteiten in het buitenland”, besluit de minister-president.

Eerstejaarsstudenten: goed gekozen is half gewonnen

De KU Leuven wil eerstejaarsstudenten weigeren die geen 30 procent halen en zich opnieuw inschrijven voor dezelfde opleiding. De verstrenging van de mogelijkheid om verder te studeren na een belabberd eerste bachelorjaar kan voor Jong N-VA een optie zijn, maar moet kaderen in een groter geheel van maatregelen om de studie-efficiëntie te bevorderen.

Van de studenten die in hun eerste jaar minder dan dertig procent van de studiepunten behalen, rondt uiteindelijk slechts 6,5 procent zijn bachelorstudie af. Dat blijkt uit cijfers van de KU Leuven. Die stelt daarom voor om eerstejaarsstudenten te weigeren als ze zich opnieuw inschrijven voor een studierichting waarin ze eerder al zo zwak presteerden.

Zo'n verstrenging kan voor Jong N-VA een valabele optie zijn, mits ze kadert in een groter geheel van maatregelen om de studie-efficiëntie te bevorderen. Ook al zijn er sociale correcties mogelijk voor gevallen van overmacht, zoals ziekte en rouw. Het standpunt van de KU Leuven is alvast moedig, omdat het ook is doorgepraat met de studentenvertegenwoordigers en omdat het past binnen de huidige decretale autonomie van de instelling.

Tijd- én geldverspilling

De lage slaagcijfers van eerstejaarsstudenten en de doorgeslagen flexibilisering met een te lange doorstroomtijd zijn al lang gekende knelpunten binnen het hoger onderwijs. En ook al vrezende andere Vlaamse universiteiten voor chaos en extra concurrentie als sommige maatregelen eenzijdig worden ingevoerd, toch voelen ook zij de behoefte om de slaagcijfers van hun eerstejaars op te krikken.

Een verkeerde studiekeuze leidt bij studenten steevast tot demotivatie en frustratie.

Want een verkeerde studiekeuze heeft niet alleen gevolgen voor de studenten zelf en hun ouders, die kostbare tijd en geld verspillen, maar ook voor de arbeidsmarkt en voor de gehele gemeenschap, die daar immers mee voor betaalt.

De snelste weg naar een bachelor- of masterdiploma is er een zonder te moeten herkansen. Maar helaas duurt het soms te lang vooraleer studenten weten wat voor hen een juiste studierichting is. De doorgeslagen flexibilisering van het hoger onderwijs moet worden bijgestuurd. De N-VA en Jong N-VA reiken daarvoor een oplossing in drie trappen aan.

Drietrapsoplossing

Een goede oriëntering is een eerste punt. Want een verkeerde studiekeuze leidt bij studenten steevast tot demotivatie en frustratie. Daarom moeten we dringend werk maken van verplichte, niet-bindende oriënteringsproeven aan het einde van het secundair onderwijs en ijkingsproeven voor de inschrijving in het hoger onderwijs. Die moeten helpen om de interesses en capaciteiten van de student in kaart te brengen.

Jong N-VA is ook voorstander van meer bindende modeltrajecten om studenten meer houvast en structuur te bieden. Vandaag zijn die modeltrajecten vaak spoorloos in de lessenroosters. Terwijl het toch belangrijk is dat je een aantal basisvakken onder de knie hebt, waar je dan je kennis verder op kunt bouwen. Voor docenten wordt het dan ook opnieuw duidelijk welke voorkennis een student al dan niet heeft.

Ten slotte pleit Jong N-VA ervoor om het leerkrediet grondig bij te sturen. Enkel zo kunnen we studenten aanmoedigen om bewuste keuzes te maken en hun studievoortgang te bewaken. Verschillende organisaties en instellingen hebben al ideeën opgeworpen. Die zijn het onderzoeken waard bij de evaluatie en bijsturing van het huidige systeem. Dat debat mogen we niet laten vertragen of uitstellen. We spreken hier immers over onze toekomst.

Adolf Daens: het morele geweten van de 19de eeuw

Dit jaar vieren we de 175ste geboortedag van Adolf Daens, een priester en politicus die onlosmakelijk verbonden is met Aalst, maar wiens invloed over heel Vlaanderen voelbaar was. Op het einde van de 19de eeuw was hij het sociale en morele gezicht van een generatie, populair bij zowel arbeiders als intellectuelen.

Als twintiger trad Daens toe tot de jezuïetenorde en doceerde hij filosofie en theologie. De eigengereide priester kwam echter meermaals in conflict met zijn oversten. Toen zijn broer Pieter - een drukker - hem vroeg om het programma van de pas opgerichte Christene Volkspartij op te stellen, gaf hij zijn carrière een nieuwe wending. De priester werd politicus.

Eenmaal verkozen in de Kamer, in 1894, manifesteerde Daens zich als een luis in de pels van de gevestigde orde. Hij klaagde de lametabele werkomstandigheden van de Aalsterse arbeiders aan en pleitte voor politieke en economische hervormingen. Verzet tegen het kolonialisme en pleidooien voor gelijke onder-

wijssubsidiëring leverden hem een schare aanhangers op, de zogenaamde 'daensisten'. Ook heel wat vijanden trouwens, onder wie de befaamde Charles Woeste.

Nog een opmerkelijk feit is dat Adolf Daens een van de eerste volksvertegenwoordigers was die Nederlands sprak in het parlement. In 1905 diende hij het eerste wetsvoorstel in om de Gentse universiteit te vernederlandsen. Maar tegen die tijd was

zijn politieke spel bijna uitgespeeld. In 1906 verloor hij zijn Kamerzitje. Een jaar later stierf hij.

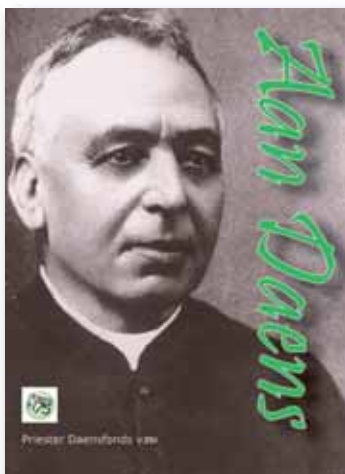
Stijn Coninx zorgde er in 1992 voor dat een nieuwe generatie de priester-politicus ontdekte. Zijn film *Daens* kreeg in 1993 een Oscarnominatie. Twintig jaar eerder had Louis Paul Boon met zijn roman *Pieter Daens* al een literaire klassieker geschreven. De blijvende sympathie van het grote publiek werd in 2005 nog eens in de verf gezet toen Daens in een VRT-poll de top vijf van grootste landgenoten haalde.

Brieven aan Daens

Het Priester Daensfonds wil met de viering 'Daens175' bewust een breed publiek bereiken. Daartoe draagt zeker het brievenboek met de toepasselijke titel *Aan Daens* bij.

Meer dan honderd briefschrijvers en kunstenaars uit het brede maatschappelijke spectrum leverden hun bijdrage. *Aan Daens* laat een schreeuw horen voor meer democratie, meer rechtvaardigheid en meer warmte in de samenleving, dwars door ideolo-

gische scheidingsmuren heen. Daarmee is het boek een treffende hulde aan priester Daens.

'*Aan Daens*' telt 272 bladzijden en kost 21 euro (inclusief verzendingskosten). Bestellen kan door overschrijving op rekeningnummer BE50 8916 6401 4318 van het Priester Daensfonds, met vermelding van 'Aan Daens'.

5 x gratis

Vijf lezers ontvangen van ons een exemplaar van *Aan Daens*. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op onze wedstrijdsvraag: **"Welke gelauwerde Vlaamse acteur speelde de hoofdrol in Stijn Coninx' film *Daens*?"** Stuur je antwoord voor 8 januari naar magazine@n-va.be of naar N-VA, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Steun samen met de N-VA ook dit jaar Music for Life

Samen met alle N-VA-afdelingen maken we van de week voor Kerstmis weer 'De Warmste Week'. Net als de voorbije jaren steunt de N-VA de actie 'Music For Life' van Studio Brussel. De N-VA zamelt opnieuw geld in ter ondersteuning van de behandeling van zeldzame ziektes ('weesziektes').

Speciaal voor deze editie van Music for Life ontwierpen we onze eigen N-VA-thermosbeker, waarmee je het warme gevoel van 'De Warmste Week' nog net wat langer kan vasthouden. Tot en met 24 december brengen onze afdelingen die originele thermosbekers aan de man op kerstmarkten en allerlei andere evenementen. Voor een klein bedrag is hij de uwe én dient u bovendien een goed doel.

Op www.n-va.be/mfl leest u waar en wanneer u die acties kan komen steunen. Maar ook als uw afdeling geen actie organiseert kan u het N-VA-initiatief voor Music for Life steunen door **te storten op rekeningnummer BE06 7310 3786 3822** met als mededeling: N-VA MFL + uw provincie en uw afdeling. Opgelet: dit is niet de algemene N-VA-rekening maar een rekening die specifiek wordt geopend voor deze actie.

Kracht van Verandering, motor van Vooruitgang

Onder het motto **Kracht van Verandering, motor van Vooruitgang** organiseerde de N-VA in december een Ronde door, maar vooral een Ronde vóór Vlaanderen. Per provincie lichtten telkens twee of drie ministers en nationale mandatarissen het Vlaamse en het federale regeerakkoord toe. De Ronde voor Vlaanderen deed achtereenvolgens Gent, Hasselt, Leuven (foto, met Theo Francken en Ben Weyts), Kortrijk en Antwerpen aan.

Veelgestelde vragen

Kon u niet aanwezig zijn, heeft u nog vragen over het Vlaamse of het federale regeerakkoord of wil u meer uitleg geven aan uw familie of vrienden?

Dan vindt u op www.n-va.be/wijwerkenvoorhen een uitgebreide bundel met de meest gestelde vragen en antwoorden.

Blijf lid en help ons verder groeien in 2015

Alle leden kregen begin december onze groeimeter in de bus. Want de N-VA legt de lat hoog! Helpt ook u ons verder te groeien? Vernieuw dan vandaag nog uw lidmaatschap! Zo blijft u de N-VA steunen nu de partij zowel in de Vlaamse als de federale regering werk maakt van de broodnodige verandering voor vooruitgang.

Het lidgeld blijft ook in 2015 hetzelfde als de voorbije jaren: 12,50 euro voor een hoofdlid en 2,50 euro voor elk bijlid (tweede, derde ... lid van een gezin). Wie 30 jaar of jonger is, betaalt 5 euro. In ruil blijft u alle voordelen genieten die u tot nu toe al genoot.

Nog niet aangemeld op het online ledenportaal?

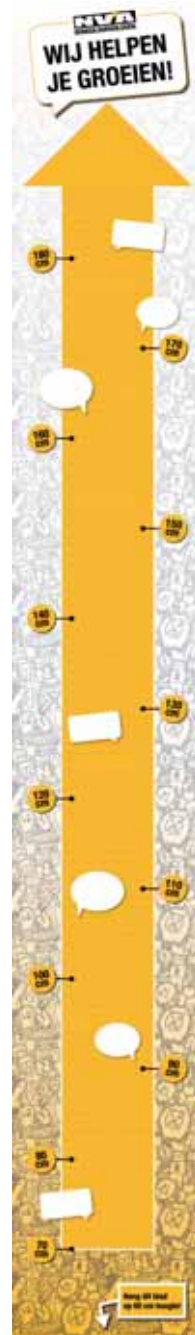
Surf dan naar <http://mijn.n-va.be> en meld u aan met de voorlopige invitatietoele. Op die manier beheert u makkelijk zelf uw ledengegevens. Daarnaast kennen we graag uw professionele achtergrond. Zo kunnen we daar in de toekomst, indien nodig, een beroep op doen.

Voor vragen in verband met uw lidmaatschap kan u steeds terecht op het adres leden@n-va.be of telefonisch op 02 219 49 30.

Partijsecretariaat dicht tijdens eindejaarsperiode

Het N-VA-partijsecretariaat is gesloten van donderdag 25 december tot en met vrijdag 2 januari. Wij wensen u alvast prettige feestdagen en een gelukkig nieuwjaar!

N-VA-nieuwjaarsfeest: zaterdag 10 januari - Gent

Op zaterdag 10 januari organiseert de N-VA haar traditionele nieuwjaarsfeest voor alle leden. Net zoals vorig jaar feesten we in 2015 in Flanders Expo in Gent.

Hou vanaf 19.30 uur uw agenda vrij voor een toast op het nieuwe jaar en de nieuwjaarstoespraak van voorzitter Bart De Wever, en voor de reuze dansvloer, het praatcafé, de lounge en de verschillende eetstandjes. Vooraf inschrijven is niet nodig. Alle leden zijn van harte welkom!

 Flanders Expo, Maaltekouter 1, 9051 Gent
U vindt een routebeschrijving op www.flandersexpo.be

Dag van de Vrijwilliger

Op 5 december vierden we de jaarlijkse Internationale Dag van de Vrijwilliger. Ook de N-VA liet deze dag niet onopgemerkt voorbijgaan! Overall in Vlaanderen zetten onze afdelingen lokale vrijwilligers in de schijnwerpers.

In Wervik-Geluwe bedankte de N-VA de vrijwilligers die elke dag in weer en wind klaar staan om kinderen veilig naar school te laten gaan.

N-VA Heist-op-den-Berg zette vrijwilligster Chris Smet van het Cursuscentrum (links op de foto) letterlijk in de bloemetjes.

N-VA Knokke-Heist vereerde Dirk Overstraete met een N-VA-thermosbeker. Dirk werkt al meer dan dertig jaar als vrijwilliger in de socio-culturele en erfgoedsector.

Verkiezingen Partijbestuur en Dagelijks Bestuur

Op 13 december verkoos de partijraad van de N-VA een nieuw Dagelijks Bestuur. Daarin zal algemeen voorzitter Bart De Wever worden bijgestaan door twee nieuwe ondervoorzitters, een algemeen secretaris en een penningmeester. Die laatste zal in januari worden verkozen.

Sander Loones (°1979) werd verkozen tot eerste ondervoorzitter. Naast Loones werd Lies Jans (°1974) tot tweede ondervoorzitter verkozen. Als nationaal secretaris duidde de partijraad Louis Ide (1973°) aan. Nu hij verkozen is als secretaris neemt Ide ontslag uit het Europees Parlement.

Daarnaast duidde de partijraad ook vijftien partijbestuursleden aan die, samen met de afvaardiging uit de verschillende fracties, het nieuwe partijbestuur vormen. Het gaat om Danka De Wert (Sint-Gillis-Waas), Eric Scheire (Wichelen), Huub Broers (Voeren), Jan De Haes (Heist-op-den-Berg), Kathleen Depoorter (Evergem), Koen Kennis (Antwerpen), Linda Van den Eede (Roosdaal), Luba Minarikova (Oostende), Luc Deconinck (Sint-Pieters-Leeuw), Magda Debrouwer (Brussel), Matthias Storme (Gent), Paul Van den Bosch (Dilbeek), Roeland Vavedin (Sint-Truiden), Sonia Van Laere (Huldenberg) en Veerle Baeyens (Haaltert).

Voorzitter Bart De Wever, de nieuwe ondervoorzitters Sander Loones en Lies Jans en algemeen secretaris Louis Ide.

Burgemeester van Arendonk

Kristof Hendrickx

Kristof Hendrickx (33) is nu twee jaar burgemeester van de Kempische grensgemeente Arendonk. In die tijd is hij er met glans in geslaagd om een frisse wind door de gemeente te laten waaien. Het schepencollege slankte af, een aantal vastgelopen dossiers loopt weer vlot en onlangs kon het gemeentebestuur zelfs uitpakken met een algemene belastingverlaging.

“Een van de speerpunten in ons verkiezingsprogramma voor de gemeenteraadsverkiezingen was een belastingverlaging. Die belofte deden we omdat onze gemeente een van de slechtste leerlingen van de klas was. De voorbije jaren hebben we de daad bij het woord gevoegd. Binnen het OCMW konden we de bijdrage van de gemeente met 35 procent doen dalen. Zonder enige afbreuk te doen aan de zorg. Ook bij de gemeente zelf zijn er efficiëntiewinsten gehaald. Toegegeven,

het niet-indexeren van de lonen de voorbije jaren was een meevaller. En we hebben weinig schulden. Maar ik ben van mening dat wanneer het gemeentebestuur inspanningen levert en resultaten boekt, die rechtstreeks ten goede moeten komen aan de inwoners.

Grensgemeente

Arendonk heeft één Nederlandse buurgemeente, met name Reusel-De Mierden. Die gemeente heeft sinds enkele jaren ook een nieuwe burgemeester. Twee jaar geleden al spraken we af om elkaar in de eerste plaats te leren kennen en om van gedachten te wisselen over een aantal grensoverschrijdende dossiers. We hebben nog steeds regelmatig contact met mekaar en overleggen wanneer de belangen grensoverschrijdend zijn. Dat kan ludiek zijn, bijvoorbeeld wanneer twee sportclubs uit Reusel en Arendonk samen een Grensloop willen organiseren. Maar het kan ook heftiger zijn, bijvoorbeeld als de gemeente Reusel-De Mierden windmolens wil plaatsen op 250 meter van de grens.

Atypische vragen

Het is bizar dat de beeldvorming van mensen niet steeds overeenkomt met de werkelijkheid. Van een burgemeester verwacht men ofwel iemand met een hoge hoed en witte handschoenen, ofwel een al wat oudere man met een zeker postuur. Maar dan staat daar plots een 33-jarige, sportieve burgemeester (lacht).

Als burgemeester van een eerder kleine gemeente ben je betrokken bij alles wat er in de gemeente gebeurt. Je wordt niet alleen geacht iedere inwoner te kennen, maar je wordt natuurlijk ook gevraagd om aanwezig te zijn op evenementen. En net daaruit haal ik veel voldoening. Ik geniet ervan om aanwezig te zijn op plechtige gebeurtenissen, maar evenzeer geniet ik van de opening van de vogeltentoonstelling of een eefstijn van een vereniging. Soms worden er wel eens atypische vragen gesteld. Zo werd ik benaderd door een student fotografie, die als opdracht had om streekproducten in de kijker te zetten. Zijn creativiteit bracht hem op het idee om enkele plaatselijke burgemeesters te vragen voor een fotoshoot met een lokaal biertje. Ik poseer met een Arendonker Blond, een lekkere tripel. Geef mij maar een Arendonker!”

Burgemeester Kristof Hendrickx: “Geef mij maar een Arendonker!”

De symboolwaarde van Terhulpen

Het bezoek van minister-president Bourgeois aan zijn Waalse evenknie Paul Magnette heeft in de media niet de weerklank gekregen die mocht worden verhoopt. Alle aandacht ging naar de maandagstaking van die dag. Al had deze geen excuus mogen zijn.

Op 1 december pleegden de ministers-presidenten Geert Bourgeois en Paul Magnette overleg. Niets bijzonders, ware het niet dat voor het eerst een Vlaams-nationalist mee aan tafel zat. Dat de ontmoeting in Terhulpen plaatsvond, mag een fait-divers lijken maar is het niet voor wie zich een beetje vaderlandse geschiedenis herinnert. Het Waals-Brabantse taalgrensdorp Terhulpen werd node gekozen vanwege een stakingsdag. Het moet voor gastheer Magnette sneu geweest zijn om zijn Vlaamse ambtsgeenoot niet in de Waalse hoofdstad Namen te kunnen ontvangen maar in een voor driekwart Waals dorp tegen Hoeilaart en Overijse aan.

Tijdens de taalgrensdebatten van 1961-1962 werd duchtig om wijken van Terhulpen gebakkeleid, onder meer om de stationsomgeving die op het grondgebied van de gemeente Overijse lag. De uiteindelijke regeling luidde dat Terhulpen twee wijken aan Hoeilaart diende af te staan en dat het een deel van Overijse mocht aanhechten. Met deze en andere regelingen was de taalgrenszaak lang niet voor mekaar. Zo werd nog vele jaren gestreden in en om Voeren en Komen. De symboolwaarde van Terhulpen ligt hem in het feit dat de samenkomst bevestigde dat de eertijdse taalgrensgeschillen en hun oplossingen - hoe moeilijk verteerbaar ook - geschiedenis zijn geworden en dat de gemeenschappen vandaag voluit hun eigen weg gaan.

EU-lidmaatschap

Uit een persmededeling werd vernomen welke vraagstukken in Terhulpen ter sprake kwamen.

Deze waren logischerwijze van taalgrensoverschrijdende aard. Ook de overgeheveld bevoegdheden kwamen aan bod. Belangrijk punt blijft de vertegenwoordiging van België en zijn deelstaten bij de EU en de internationale organisaties. Het spreekt dat zelfstandige regio's in hun verhouding tot de EU moeten weten waar ze aan toe zijn. Zeker Vlaanderen, dat de hoop koestert ooit een lidstaat te worden. Hopelijk kan het samen met Wallonië een rol spelen om voor andere Europese regio's de weg naar het lidmaatschap voor te bereiden. Maar Vlaanderen en Wallonië zullen het ook over vraagstukken dicht bij huis moeten hebben.

Het fenomeen van de transfers is een blijvende ergernis.

Geldtransfers

Diezelfde dag publiceerde het Vives-centrum (KU Leuven) zijn nieuwe onderzoek over de geldtransfers van noord naar zuid. Het centrum bestudeerde de crisisperiode van 2007 tot 2011. Daaruit blijkt dat in die jaren de geldstromen niet afnamen. Elk jaar staat Vlaanderen 6,17 miljard euro af aan Wallonië; met de bijdrage die Brussel levert is dat een totaal van 6,47 miljard. Het gros daarvan gaat naar de sociale zekerheid: werkloosheidsuitkeringen, gezondheidszorg, pensioenen. De onderzoekers oordelen niet maar stellen vast dat Vlaanderen nog steeds meer betaalt dan het ontvangt, zelfs meer in verhouding tot zijn aandeel qua bevolking: het betaalt ruim 60 procent van de belastingen en 64 procent van de financieringsstromen van de sociale zekerheid.

Geeft Vives geen oordeel, het waarschuwt wel. De stelling dat in een crisisperiode de transfers afnemen, werd niet bewaarheid. Tweede vaststelling: structurele geldstromen zijn geen waarborg voor economische groei in de ontvangende regio. En is

dat fenomeen nu niet net het punt waar Vlaamse nationalist zich steeds zo aan hebben geërgerd! Soms wat te brutaal geformuleerd als hangmatfederalisme, infuus-profitariaat of zoals in 2005, toen de N-VA duizenden nep-euro's aan het sluizencomplex van Strépy-Thieu dumpte. Blijvende transfers, blijvende ergernis dus ...

Confederalisme

Maar er is meer om over te praten. Wordt het niet tijd om het ook over het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te hebben? Er bestaat wel een Fédération Wallonie-Bruxelles maar deze is eerder gestoeld op Franstalig opportunisme dan op Waalse hartelijkheid. Bovendien zullen het de deelstaten zijn die over de toekomstige vorm van het BHG beslissen en niet Wallo-Brux alleen. En dan komt het confederalisme in het vizier.

Nu Elio Di Rupo (PS) bevrijd is van zijn nationale keurslijf kan hij weer de draad opnemen met zijn eertijdse pleidooi voor confederalisme. Gelukkig herinnerde Hendrik Vuye (*Knack*, 14/02/2014) ons aan de maidenspeech die Di Rupo op 14 mei 1988 in de Kamer hield: "Het is volstrekt nutteloos om het behoud van die (Belgische) eenheid na te streven. Daarentegen zal de oprichting van een evenwichtig en stabiel federaal of confederaal België beantwoorden aan de verzuchtingen van beide gemeenschappen. Elkeen zal op die manier op een efficiënte wijze voordeel halen uit de economische en culturele verschillen."

Mooie woorden! En voor Vlaamse onderhandelaars een vrijgeleide om met Magnette (PS) te onderhandelen.

Maurits van Liedekerke

Maurits van Liedekerke was hoofdredacteur van het VU-weekblad Wij. Als gastschrijver geeft hij zijn kijk op actualiteit en maatschappij.

Vlaams Parlementslid Jelle Engelbosch

Vlaams volksvertegenwoordiger Jelle Engelbosch (34) is een geboren en getogen Truienaar. Welzijnsthema's liggen hem na aan het hart. Daarom trekt hij in het kader van Music for Life de acties van de Limburgse N-VA-afdelingen die geld inzamelen voor NEMA vzw. Die patiëntenvereniging zet zich in voor het welzijn van mensen met een spierziekte.

6.13 uur

Vandaag woensdag, de drukste dag van de week. Ik ben al vroeg op weg. Met een koffie en een chocoladekoek maak ik het enigszins gezellig op de trein, terwijl ik de kranten doorneem en wat mails beantwoord.

7.30 uur

Op dit tijdstip is het nog zalig rustig op kantoor. Nu onze partij twee kantoorverdiepingen inneemt in het Vlaams Parlement, is die rust erg zeldzaam. Ik profiteer ervan om ongestoord mijn tussenkomst in de commissie Landbouw voor te bereiden. Even later overloop ik samen met mijn medewerker de werkdag en brainstormen we over de Music for Life-acties, waarvan ik het N-VA-gezicht ben in Limburg. We organiseren een kerstrozenverkoop in Sint-Truiden en mobiliseren de lokale afdelingen.

10.00 uur

Ik ben net op tijd klaar voor de commissie Landbouw. Het jaarprogramma van het Vlaams centrum voor agro- en visserijmarketing (VLAM) staat op de agenda. Ik vraag aandacht voor de zoektocht naar nieuwe afzetmarkten voor onze landbouwproducten. Innoveren én ons fruit internationaal aan de man brengen, moeten prioriteiten zijn om de Ruslandboycot te counteren.

12.30 uur

Even relaxen: mijn echtgenoot komt voor een etentje naar Brussel. Na een half jaar in het parlement is het wel eens tijd om hem mijn werkplek te laten zien. We praten over koetjes en kalfjes, maar vooral: welke kerstcadeaus kopen we voor de petekindjes? Tussendoor vraag ik zijn ideeën voor mogelijke Music for Life-acties.

14.00 uur

Ik haast me naar de plenaire vergadering. Vandaag staat de klimaatproblematiek op de agenda. Meermaals bijt ik op mijn lip, maar ik kan mij niet inhouden en uiteindelijk dien ik Groen toch van antwoord.

18.00 uur

Vanavond ben ik spreker bij een van onze afdelingen. Ik neem me voor om enkel wat korte gedachten te noteren en verder spontaan te vertellen. Maar wanneer de trein in Sint-Truiden arriveert, heb ik toch weer heel wat pagina's volgekribbeld.

21.00 uur

Na een korte uiteenzetting vertrek ik naar Hasselt, waar het Limburgse N-VA-bestuur elke maand samenkomt. Vandaag wil ik de vergadering zeker niet missen. Music for Life staat op de agenda en ik wil iedereen motiveren. Gelukkig moet ik niet lang aandringen. Iedereen schaaft zich met plezier achter de actie en belooft lokaal een initiatief te organiseren.

23.00 uur

Bij thuiskomst wacht mijn hond Charlie me kwispelend op. Ook voor hem was mijn politiek mandaat een stevige aanpassing, maar ik probeer toch dagelijks even met hem te gaan wandelen. Ik geniet van de nachtelijke stilte, en hij amuseert zich te pletter.

Erkenningsnummer P2A9064
Toelating gesloten verpakking -
9099 Gent - X BC 4238

V.u. & afzendadres:
Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6 - 1000 Brussel

Maandelijks behalve in juli en augustus.

Afgiftekantoor Gent X
December 2014

facebook.com/nieuwvlaamsealliantie

bekijk de filmpjes van de N-VA op YouTube

vind de N-VA op LinkedIn

volg de N-VA op Twitter

Nieuw-Vlaams Magazine

Colofon

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie:
Nele Hiers.

Medewerkers:

James De Paepe, Lieven De Rouck, Sven Deneef, Hans Govaerts, Jong N-VA, Xavier Lesenne, Benjamin Muylaert, Joachim Pohlmann, Dieter Rogiers, Tinne Stukkens, Dirk Van Bastelaere, Maurits van Liedekerke, Lin Van Poucke, Maarten Vanderhenst, Tobias Vyncke

Directeur:

Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:

JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto voorkaft: © Anne Deknock

Foto's inhoud blz. 3:

© Thinkstock - © ID/N-VA

Jaarabonnement:

€ 12,50 op rekeningnummer
BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:

T. 02 219 49 30

Fax 02 217 35 10

E-mail: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op
15 december 2014.

Wenst u onze wekelijkse digitale
nieuwsbrief te ontvangen?
Schrijf u dan nu in via
www.n-va.be/nieuws